

men det er altså rent faktisk sådan i Det Konservative Folkeparti, at vi danner os selv vores holdninger og vores synspunkter, og vi er ikke nødvendigvis følgagtige over for erhvervslivet eller andre, og vi er generelt set ikke begejstrede for afgifter.

Vi talte imod det, da det drejede sig om de grønne afgifter, og sagde, at vi mente, at erhvervslivet hellere skulle have gode muligheder, så de selv kunne foretage de omlægninger og de ting, der skulle finde sted, og det samme gælder her.

Generelt set vil vi hellere have, at erhvervslivet selv finder ud af den produktudvikling osv., som skal finde sted. Men jeg nævnte dog i ordførertalen, fordi vi også har hørt brancheorganisationernes positive meldinger, at vi var villige til at se på, om der var en særlig begrundelse for, at vi i dette tilfælde skulle være positive over for produktionsafgifter.

Aage Brusgaard (FP):

Ja, det er somme tider, det føles, som om der er både lange fem minutter og korte fem minutter. Jeg syntes, mit første indlæg var sådan korte fem minutter. Det er jo nok, fordi jeg taler lidt langsomt.

Men vi har jo sådan en hyggelig diskussion om vores skove, og jeg har altså lige tre ting mere.

Nu var ministeren selv inde på det med det sociale i en skov, og det kan godt undre mig lidt, at skolebørn, spejdere, banker og kreditforeninger i Danmark køber skove i Malaysia eller andre steder. Når man nu har den idé, at der skal plantes flere træer, hvorfor laver man så ikke lidt reklame for, at spejdere, skolebørn og deres forældre enten planter træer på det offentlige arealer eller lejer arealer af private. Jeg tror, der så vil være store muligheder for, at folk selv kan gå og passe deres skove og måske lave gavntre og komme det i pejsen nogle år efter osv. Man kunne godt lave lidt reklame herhjemme for at plante træer.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at skovområdet bliver lagt fra Landbrugs- og Fiskeriministeriet og over til Miljø- og Energiministeriet, men den skovlov, vi har fra 1989, er altså underskrevet af Lone Dybkjær, vores tidligere miljøminister. Så står der noget i bemærkningerne om, at den 13. oktober 1994 blev skovadministrationen samlet i Miljø- og Energiministeriet. Jeg vil godt lige spørge: Hvad er i Landbrugsministeriet, og hvad er i Miljøministeriet?

I aftes blev jeg lige ringet op af én, der nok havde bemærket, at vi har en diskussion om skov her i dag, og det drejede sig om en plantage i Nordjylland – jeg tror, den hed Outrup Plantage – der er på 100 ha, og det er fredskov. Den er vi tilsyneladende, og »vi« er altså det offentlige, ved at lave til hede, og fordi dette lovforslag egentlig går ud på, at vi skal have flere træer og mere fredskov, vil jeg godt sige, at hvis telefonopringeren taler sandt, er der her et område, man laver fra fredskov til hede. Derfor vil jeg godt spørge, om det er korrekt, om, hvem der betaler, og om det er en statsskov eller en privat skov.

Der står jo, at det er Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet, der skal kunne påklage afgørelser, men kunne det ikke både være de to instanser og så Skovforeningen, som er den sammenslutning, der har størst interesse i vores skove, der var klageberettigede? Det vil jeg også godt have en kommentar til.

Men ellers vil jeg sige, at vi vil arbejde positivt i udvalget for lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi vil, når det drejer sig om at holde skoven i Danmark så sprøjtefri som overhovedet muligt, gå foran inden for det offentlige, og det vil jeg gerne sige til fru Anni Svanholt, for det fik jeg ikke svaret på i første omgang. Det vil fremgå af den plan for afvikling eller nedbringning af sprøjtemiddelansøgningen inden for hele det offentlige område, som regeringen håber at kunne fremlægge her i løbet af foråret. Vi vil da komme med, tror jeg fru Anni Svanholt vil medgive mig, en række meget flotte initiativer inden for statsskovene overhovedet.

Med hensyn til hr. Bent Hindrup Andersens spørgsmål er jeg faktisk ikke i stand til at sige hverken ja eller nej til det, for det skal internationalt forhandles, hvad der skal ligge i begrebet bæredygtig skovdrift, alt efter om det er på det ene eller på det andet sted. Min eneste bekymring var, om vi nu på grund af en måske mere dansk diskussion vanskeliggør nogle globale forhandlinger, men jeg er ikke afvisende over for at drøfte det videre; jeg vil nødigt lukke nogen døre.

Der er en klog mand, der engang har sagt, at i afgørende politiske situationer skal man hverken åbne eller lukke døre, og det vil jeg gerne tilslutte mig ved denne lejlighed og sige til hr. Bent Hindrup Andersen: Lad os diskutere det! Jeg har ikke noget endegyldigt svar på spørgsmålet.